

محدثه آدمیان، استاد خط شکسته نستعلیق
از ریشه علاقه‌اش به خوش‌نویسی می‌گوید

خط خوش خانم معلم

نقطه آغاز علاقه محدثه به خوش‌نویسی به ۳۲ سال پیش برمی‌گردد. زمانی که دید معلم خوش‌نویسی پایه اول راهنمایی او، چطور کلمه «تو» را با گچ روی تخته می‌نویسد. خط محدثه آن زمان معمولی بود؛ نه بد خط بود و نه آن قدر تحریری می‌نوشت که همه را مجذوب کند. اما حضور آن معلم کافی بود تا دل در گرو خوش‌نویسی دهد.

محدثه تعریف می‌کند: در حقیقت عاشق آن حرف «و» شدم که معلم خیلی زیبایی نوشت. تمام تمرکز را گذاشتم تا نه فقط با قلم نی، بلکه با خودکار نیز همان قدر زیبا و مانند او بنویسم. همین علاقه باعث شد هر روز در خانه، یک برگه سفید مقابلش بگذارد و چند سطر با قلم نی بنویسد. دو سال بعد، بنا به تصمیم پدرش، از تهران به مشهد مهاجرت کردند و دیگر آن معلم خوش‌نویسی را ندید؛ «علاقه‌ای که آن معلم در من زنده کرده بود هنوز با من بود و نمی‌توانستم از آن چشم‌پوشی کنم. به ویژه وقتی می‌دیدم خطم نسبت به هم‌کلاسی‌هایم در مشهد بهتر است. همان موقع از خانواده‌ام خواستم مراد در کلاس خوش‌نویسی ثبت‌نام کنند. اما آن‌ها تصور می‌کردند هیچانی زودگذر سراغم آمده است و زود فراموش می‌کنم.»

وقتی به پیش‌دانشگاهی رسید، اصرارش برای شرکت در کلاس خوش‌نویسی بیشتر شد. با وجودی که آن سال برایش سرنوشت‌ساز بود و باید خودش را برای کنکور آماده می‌کرد، از تصمیم قلبش می‌خواست در هفته، ساعتی را برای علاقه‌اش وقت بگذارد؛ «اول خانواده‌ام می‌گفتند: کنکور را بده. در دانشگاه که قبول شدی بعد به کلاس خوش‌نویسی برو. اما من پاپی را در یک کفش کرده بودم که می‌توانم هم برای کنکور درس بخوانم و هم برای علاقه‌ام وقت بگذارم.»

کنکور و هنر، ۲ مسیر موازی

روزی پدر محدثه با یک برگه تبلیغاتی کلاس‌های انجمن خوش‌نویسان مشهد به خانه آمد. برگه را به او نشان داد: «همان‌طور که برگه را با دقت می‌خواندم، روبه‌پدرم گفتم: شما که این برگه را آورده‌اید، مراد در کلاس ثبت‌نام کنید! و همان‌طور هم شد؛ پدرم مراتب نام کرد. به نظرم رسیدن آن برگه به دست پدرم تصادفی نبود و بخشی از تقدیر زندگی‌ام بود.»

برای محدثه، بین خواندن کتاب‌های کمک‌آموزشی و تست زدن برای کنکور، حضور در کلاس خوش‌نویسی مانند یک زنگ تفریح دل‌نشین بود: «همان تمرین‌ها و شنیدن صدای قلم‌نی روی کاغذ و دیدن «تو»‌هایی که شبیه خط معلم می‌شد، به من انرژی مضاعفی می‌داد تا بهتر درس بخوانم.»

محدثه در رشته اقتصاد بازرگانی دانشگاه با هنر کرمان پذیرفته شد و برای چهار سال از مشهد به کرمان رفت. همان ابتدای حضورش در شهر جدید، بی‌درنگ در کلاس خوش‌نویسی ثبت‌نام کرد؛ نمی‌خواست آن شعله تازه علاقه‌اش خاموش شود؛ «کلاس‌های انجمن خوش‌نویسان در کرمان با برنامه‌های دانشگاه گاهی تداخل داشت، و برگزاردن کلاس‌ها محدودتر بود. اما برای من کافی بود تا با تمرین و ممارست، مسیرم را ادامه دهم.»

عاشق حرف «و» شدم

نجمه موسوی زاده قلم‌نی‌های ریز و درشت، در چند جاقلمی روی میز چوبی کنار هم ردیف شده اند و زیر نور ملایم چراغ مطالعه، جلوه‌ای آرام و دل‌نشین پیدا کرده‌اند. گلدان سبزی که گوشه میز جا خوش کرده، حال و هوای اتاق را زنده‌تر کرده است. سکوت اتاق و تمرکز محدثه هنگام حرکت دادن قلم روی کاغذ، آرامش در فضا ایجاد کرده است؛ انگار زمان هم برای او دست‌نگه داشته است و همه چیز حول هنر و دقت او می‌چرخد.

محدثه آدمیان چهل و سه ساله و متولد تهران، نخستین بانویی است که دو سال پیش در شرق کشور توانسته مدرک استادی خط شکسته نستعلیق را دریافت کند. بانویی از محله جنت که هجده سال سابقه تدریس در انجمن خوش‌نویسان مشهد و مرکز آموزش‌های فرهنگی دانشگاه فردوسی را در کارنامه دارد.

او در این سال‌ها نه تنها شیوه و ظرافت خط را به هنرجویان آموخته، بلکه تلاش کرده روح و جهان بینی نهفته در خوش‌نویسی ایرانی را نیز به نسل جوان منتقل کند؛ اینکه هر حرکت قلم می‌تواند تمرینی برای صبر، نظم و آرامش درونی باشد. تجربه و مهارتش امروز او را به یکی از چهره‌های اثرگذار در آموزش خط شکسته در مشهد تبدیل کرده است.

